

*"Nogle skoler er mobbefri.*

*Hvorfor får man så et hul i maven.*

*Huller er ingenting med ingenting indeni.*

*Hvordan kan det gøre ondt i noget, der ikke er der?"*

Sådan står der i 'Claras bog', der handler om skolepigen Clara, der går på en mobbefri skole.

Det fremgår ikke, i bogen hvor gammel Clara er, og som læser får man indtryk af, at det er med vilje, da det efterlader læseren med endnu større frihed til at identificere sig med Claras følelser.

Sprogbruget i bogen er fyldt med billeder og fortællingen er springende, hvilket lader det være op til læseren selv, at fylde hullerne ud. Af den grund vil jeg vurdere, at bogen henvender sig til børn fra 5. - 6. klasse og op.

Der er ingen, som driller Clara med, at hun har fregner, og der er ingen, som løber efter Clara i skolegården og snupper hendes hue.

Men der er heller ingen, som sætter sig ved siden af Clara i skolebussen, undtagen Sasja. Clara og Sasja griner sammen lige indtil bussen når til Milles stoppested. Når Mille stiger på bussen, rykker Sasja to sæder tilbage, så Sasja og Mille kan sidde sammen.

Gennem buschaufføren Patricia får læseren indblik i Claras virkelighed. En virkelighed, hvor ingen mobber Clara, men hvor der heller ikke er nogen, som ser hende.

Patricia er buschauffør på skolebussen, og hun ser Clara hver dag i bussen. Patricia forsøger at hjælpe Clara med at blive set og med at få kontakt til de andre børn, men i hendes forsøg på at hjælpe bliver det hele bare værre. For selvom Clara tegner fregner på næsen og strikker en hue, så er der stadig ingen som driller hende eller løber efter hende.

Claras bog er en fin og følsom beskrivelse af, hvordan det føles at være usynlig i en gruppe. Gennem Claras oplevelser med de andre børn, bliver det mærkbart for læseren, hvor betydningsfulde andre menneskers reaktioner er for vores egen oplevelse af at være til.

Fortællingen understøttes af store detaljerede illustrationer på alle siderne. Selv efter flere læsninger afslører illustrationerne nye detaljer. Sammen med historien og de følsomme illustrationer kan man som læser ikke undgå, at blive følelsesmæssigt involveret i fortællingen om Clara.

Bogen gentager sætningen "alting starter altid, langt tid før det er begyndt" – en sætning, som understreger, hvor vanskeligt det kan være at få øje på det usynlige, og hvor længe det ofte har været usynligt, før nogen fik øje på det.

Bogen er et virkelig fint og følsomt bidrag til forståelsen af det store rum fuld af nuancer mellem mobning og trivsel. På den baggrund vil bogen også kunne danne udgangspunkt for samtaler om mobning og trivsel.

Bogen kan med fordel læses mere end en gang, da både billedsproget og illustrationerne i bogen rummer så mange lag, at det hele ikke kan tages ind ved første læsning.

*Anmeldt af Kira Kjærgaard, autoriseret psykolog og specialist i børnepsykologi - klinisk psykologi*